

disputants- חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-פיסקה story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	--

זבחים-דם חטאת		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
מנחה - מה מנחה מתקדשת בבלוע, אף כל מתקדשת בבלוע.	במתניתא תנא משמיה דר"ע:									◊	צח.
ואיצטריך למכתב מנחה ואיצטריך למכתב חטאת, דאי אשמעינן מנחה, דאידי דרכיכא מיבלעא, אבל חטאת אימא לא ואי אשמעינן חטאת, משום דקריר, אבל מנחה אימא לא, צריכא.										◊	צח.
חטאת - מה חטאת אינה באה אלא מן החולין וביום ובידו הימנית.										◊	צח.
וחטאת מנל?										◊	צח.
אמר קרא: (ויקרא טז) והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו - משלו, ולא משל ציבור ולא משל מעשר.	רב חסדא:									◊	צח.
ביום, (ויקרא ז) מביום צוותו נפקא										◊	צח.
כדי נסבה.										◊	צח.
בידו הימנית, מדרבה בר בר חנה נפקא										◊	צח.
כל מקום שנאמר אצבע וכהונה אינו אלא ימין	דאמר רבה בר בר חנה אמר ר"ל:									◊	צח.
כדי נסבה.										◊	צח.
ואיבעית אימא: סבר לה כר"ש										◊	צח.
אצבע לא בעיא כהונה, כהונה בעיא אצבע.	דאמר: [רבי שמעון]									◊	צח.
אשם - מה אשם עצמותיו מותרין, אף כל עצמותיו מותרין.										◊	צח.
פשיטא לי, דם חטאת למטה ודם עולה למעלה - טעון כיבוס	רבא:									◊	צח.
דם עולה למטה ודם חטאת למעלה, מהו? משום נוגע הוא והא נוגע או דלמא משום בלוע הוא והא לא בלע?	בעי רבא:									◊	צח:
הדר פשטה, דאין טעונין כיבוס.	[רבא]									◊	צח:
פשיטא לי, דם על בגדו חוצץ, ואם טבח הוא - אינו חוצץ, רבב על בגדו חוצץ, ואם מוכר רבב הוא - אינו חוצץ	רבא:									◊	צח:
דם ורבב על בגדו, מהו?	בעי רבא:									◊	צח:
אם טבח הוא, תיפוק לי משום רבב ואי מוכר רבב הוא, תיפוק לי משום דם										◊	צח:
לא צריכא דעביד הא והא, אהדא לא קפיד אתרתי קפיד, או דלמא אתרתי נמי לא קפיד?										◊	צח:
תיקו.										◊	צח:
הדרן עלך דם חטאת										◊	

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-פיסקה story-מעשה	מימרא-statement challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
מקרא-key:	

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ														
זבחים-טבול יום	מימרא	מאן דאמר														
טבול יום ומחוסר כיפורים - אינן חולקין בקדשים לאכול לערב.															צח:	מ
אונן נוגע ואינו מקריב, ואינו חולק לאכול לערב.															צח:	מ
בעלי מומין, בין בעלי מומין קבועין בין בעלי מומין עוברין - חולקין ואוכלין אבל לא - מקריבין.															צח:	מ
כל שאינו ראוי לעבודה אינו חולק בבשר, וכל שאין לו בבשר אין לו בעורות, אפילו טמא בשעת זריקת דמים וטהור בשעת הקטר חלבין - אינו חולק בבשר, שנא': (ויקרא ז) המקריב את דם השלמים ואת החלב מבני אהרן לו תהיה שוק הימין למנה.															צח:	מ
מנא הני מילי?															צט:	ג
דאמר קרא: (ויקרא ו) הכהן המחטא אותה יאכלנה, כהן המחטא יאכל, שאינו מחטא אינו אוכל.	ריש לקיש:														צט:	ג
וכללא הוא? והרי משמרה כולה, דאין מחטאין ואוכלין															צט:	ג
ראוי לחיטוי קאמרינן.															צט:	ג
הרי קטן, דאינו ראוי לחיטוי ואוכל															צט:	ג
אלא מאי יאכלנה? יחלקנה, ראוי לחיטוי חולק, שאינו ראוי לחיטוי אינו חולק.															צט:	ג
הרי בעל מום, דאינו ראוי לחיטוי וחולק															צט:	ג
בעל מום רחמנא רבייה, (ויקרא ו) כל זכר בכהנים - לרבות בעל מום.															צט:	ג
ואימא: כל זכר - לרבות טבול יום															צט:	ג
מסתברא בעל מום ה"ל לרבווי, שכן אוכל.															צט:	ג
אדרבה, טבול יום הוה ליה לרבווי, דלאורתא מיהת חזי															צט:	ג
השתא מיהא הא לא חזי.															צט:	ג
מכדי מאי יאכלנה? יחלקנה, לכתוב רחמנא יחלקנה, מאי יאכלנה? ש"מ: ראוי לאכילה חולק, שאינו ראוי לאכילה אינו חולק.	רב יוסף:														צט:	ג
בעל מום והוא טמא מהו שיחלקו לו? כיון דלא חזי ורחמנא רבייה לא שנא, מה לי טמא מה לי בעל מום, או דלמא ראוי לאכילה חולק, שאינו ראוי לאכילה אינו חולק?	בעי ריש לקיש:														צט:	ג
כהן גדול מקריב אונן, ואינו אוכל ואינו חולק לאכול לערב	רבה, ת"ש:														צט:	ג
ש"מ: ראוי לאכילה בעינן, ש"מ.															צט:	ג
טמא בקרבנות ציבור מהו שיחלקו לו? מי אמרינן: המחטא אמר רחמנא והאי נמי מחטא הוא, או דלמא ראוי לאכילה חולק, שאין ראוי לאכילה אינו חולק?	בעי רב אושעיא:														צט:	ג
כהן גדול מקריב אונן, ואינו אוכל ואינו חולק לאכול לערב	רבינא, ת"ש:														צט:	ג
ש"מ: ראוי לאכילה בעינן, ש"מ.															צט:	ג
אונן נוגע ואינו מקריב כו'.															צט:	ג
אונן נוגע															צט:	ג
אונן ומחוסר כיפורים צריכין טבילה לקודש	ורמינהי:														צט:	ג
לא קשיא: כאן בשטבל, כאן בשלא טבל.	רבי אמי א"ר יוחנן:														צט:	ג
וכי טבל מאי הוי? הא הדרא עליה אנינות															צט:	ג

מקרא-key: disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-פיסקה story-מעשה	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
זבחים-טבול יום	מאן דאמר										
אונן שטבל - אנינותו חוזרת עליו	דאמר רבה בר רב הונא:										צט.
ל"ק: הא דאסח דעתיה, הא דלא אסח דעתיה.											צט.
היסח הדעת שלישי ושביעי בעי											צט.
היסח הדעת צריך הזאה שלישי ושביעי	דא"ר יוסטאי ברבי מתון א"ר יוחנן:										צט.
לא קשיא: הא דאסח דעתיה מטמא מת, הא דאסח דעתיה מטמא שרץ.											צט.
טמא שרץ טמא מעלייא הוא, הערב שמש בעי ועוד, אפילו תרומה נמי											צט.
באומר, נשמרתי מדבר המטמאני ולא נשמרתי מדבר הפוסלני.	רבי ירמיה:										צט.
ומי איכא נטירותא לפלגא?											צט.
אין											צט.
עודהו הסל על ראשו ומגריפה בתוכו, ואמר לבי על הסל ואין לבי על המגריפה - הסל טהור והמגריפה טמאה.	והתניא:										צט.
ותטמא מגריפה לסל											צט:
אין כלי מטמא כלי.											צט:
ותטמא מה שבתוכן											צט:
באומר שמרתי מדבר המטמא ולא שמרתי מדבר הפוסלה.	רבי:										צט:
איגלגל מילתא ומטאי לקמיה דרבי אבא בר ממל											צט:
לא שמיע להו הא דאמר רבי יוחנן א"ר:	א"ל: [רבי אבא בר ממל]										צט:
האוכל שלישי של תרומה - אסור לאכול ומותר ליגע?	רבי יוחנן אמר רב:										צט:
אלמא באכילה עבוד רבנן מעלה, בנגיעה לא עבוד רבנן מעלה.											צט:
ואינו חולק לאכול כו'.											צט:
מיפלג הוא דלא פליג, וכי מזמני ליה אכיל											צט:
אונן טובל ואוכל את פסחו לערב, אבל לא בקדשים	ורמינהי:										צט:
לא קשיא: כאן בפסח, כאן בשאר ימות השנה, בפסח אידי דאכיל פסח אכיל נמי קדשים, בשאר ימות השנה דלא חזי - לא חזי, ומאי אבל לא בקדשים? אבל לא בקדשים של כל השנה.	רב ירמיה מדיפתי:										צט:
ל"ק: כאן שמת לו מת בארבעה עשר וקברו בארבעה עשר, כאן שמת לו מת בשלושה עשר וקברו בארבעה עשר, יום קבורה לא תפיס לילו אפילו מדרבנן.	רב אסי:										צט:
מאן תנא אנינות לילה מדרבנן?											צט:
ר"ש היא											צט:
אנינות לילה מדברי תורה, דברי רבי יהודה	דתניא: [רבי יהודה]										צט:
אונן אינו מדברי תורה אלא מדברי סופרים, תדע, שהרי אמרו: אונן טובל ואוכל את פסחו לערב, אבל לא בקדשים.	רבי שמעון:										צט:
וסבר ר"ש: אנינות לילה מדרבנן?											צט:
אונן אינו משלח קרבנותיו	והתניא, רבי שמעון:										צט:

disputants- חולקים- ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	■ מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

זבחים-טבול יום		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ק	ק
מאי לא ואפילו בפסח		♣												צט:
לא, לבר מפסח.		!												צט:
שלמים - כשהוא שלם מביא, ואינו מביא כשהוא אונן. מנין לרבות את התודה? מרבה אני את התודה, שכן נאכלת בשמחה כשלמים. מנין לרבות את העולה? מרבה אני את העולה, שכן באה בנדר ובנדבה כשלמים. מנין לרבות בכור ומעשר ופסח? מרבה אני בכור ומעשר ופסח, שכן אינן באין על חטא. מנין לרבות חטאת ואשם? ת"ל: זבח. מנין לרבות העופות והמנחות והיין והעצים והלבונה? ת"ל: שלמים קרבנו, כל קרבנות שהוא מביא כשהוא שלם מביא, ואינו מביא כשהוא אונן	והתניא, רבי שמעון:	♣												צט:
קתני מיהא פסח		♣												צט:
פסח כדי נסביה.	רב חסדא:	!												צט:
מאי פסח? שלמי פסח.	רב ששת:	!												צט:
אי הכי, היינו שלמים		♣												צט:
תנא שלמים הבאין מחמת פסח, ותנא שלמים הבאין מחמת עצמן, דאי לא תנא שלמים הבאין מחמת פסח, סלקא דעתך אמינא: הואיל ומחמת פסח אתי כגופיה דפסח דמי, קמ"ל.		!												צט:
לא קשיא: כאן שמת לו מת ב"ד וקברו ב"ד, כאן שמת לו מת ב"ג וקברו ב"ד, מת לו מת ב"ד וקברו ב"ד - יום מיתה תופס לילו מדאורייתא, מת לו מת ב"ג וקברו ב"ד - יום קבורה מדרבנן אינו תופס לילו אלא מדרבנן.	רב מרי:	!												ק.
ואלא הא דקתני	רב אשי לרב מרי:	♣												ק.
תדע, שהרי אמרו: אונן טובל ואוכל את פסחו אבל לא בקדשים	אמר לו ר"ש:	♣												ק.
נימא ליה: קאמינא לך אנא יום מיתה דאורייתא, ואמרת לי את יום קבורה דרבנן		♣												ק.
קשיא.		■												ק.
לא קשיא: כאן שמת קודם חצות, כאן שמת לאחר חצות, קודם חצות דלא איחזי לפסח - חיילא עליה אנינות, אחר חצות דאיחזי לפסח - לא חיילא עליה אנינות.	אביי:	!												ק.
ומנא תימרא דשני ליה בין קודם חצות בין לאחר חצות?		♣	!											ק.
(ויקרא כא) לה יטמא - מצוה, לא רצה - מטמאין אותו על כרחו, ומעשה ביוסף הכהן שמתה אשתו בערב הפסח ולא רצה ליטמא, ונמנו אחיו הכהנים וטימאוהו בעל כרחו	דתניא:	!	■											ק.
(במדבר ו) ולאחותו - מה ת"ל? הרי שהלך לשחוט את פסחו ולמול את בנו ושמע שמת לו מת, יכול יטמא? אמרת: (במדבר ו) לא יטמא, יכול כשם שלא יטמא לאחותו כך אין מטמא למת מצוה? ת"ל: ולאחותו, לאחותו הוא דאינו מטמא, אבל מטמא הוא למת מצוה	ורמיניה:	♣	!											ק.
לאו ש"מ: כאן קודם חצות, כאן לאחר חצות.		!	!											ק.
ממאי? דילמא לעולם אימא לך: אידי ואידי אחר חצות, והא רבי ישמעאל והא ר"ע		!												ק.
לה יטמא - רשות, דברי רבי ישמעאל	דתניא: [רבי ישמעאל]	♣	■											ק.
חובה	רבי עקיבא:	♣	■											ק.
לא ס"ד, דרישא דההיא ר"ע קתני להו		!												ק.
(במדבר ו) נפש - אלו הקרובים, מת - אלו הרחוקים לאביו - אינו מטמא, אבל מטמא הוא למת מצוה לאמו - היה כהן וזו, לאמו הוא דאינו מטמא, אבל מטמא הוא למת מצוה לאחיו - שאם היה כ"ג והוא נזיר, לאחיו הוא דאינו מטמא, אבל מטמא הוא למת מצוה ולאחותו - מה ת"ל? הרי שהלך לשחוט את פסחו ולמול את בנו ושמע שמת לו מת, יכול יטמא? אמרת: לא יטמא יכול כשם שאין מטמא לאחותו כך אינו מטמא למת מצוה? תלמוד לומר: ולאחותו, לאחותו לא יטמא, אבל יטמא הוא למת מצוה.	דתניא, רבי עקיבא:	!	■											ק.
אידי ואידי אחר חצות, ול"ק: כאן קודם ששחטו וזרקו עליו, כאן לאחר ששחטו וזרקו עליו.	רבא:	!												ק:
אחר ששחטו וזרקו את דמו מה דהוה הוה	רב אדא בר מתנה לרבא:	♣												ק:

מקרא-key: disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קדמת-פסקה story-מעשה	מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof
--	--

זבחים-טבול יום		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
אכילת פסחים מעכבא מדרבה בר רב הונא	א"ל רבינא:	!									
ציית מאי דקאמר לך רבך.	א"ל: [רבא]	■									
מאי דרבה בר רב הונא?										^	◇
יום שמועה כיום קבורה - למצות שבעה ושלשים, ולאכילת פסחים - כיום ליקוט עצמות, אחד זה ואחד זה טובל ואוכל בקדשים לערב	דתניא:									!	◇
יום שמועה כיום קבורה למצות שבעה ושלשים, ולאכילת פסחים כיום ליקוט עצמות	הא גופא קשיא, אמרת:									!	◇
מכלל דיום קבורה אפילו לערב נמי לא אכיל										!	◇
אחד זה ואחד זה טובל ואוכל בקדשים לערב	והדר תני:									!	◇
תנאי היא	רב חסדא:									!	◇
ל"ק: כאן ששמע שמועה על מתו סמוך לשקיעת החמה, וכן שליקטו לו עצמות סמוך לשקיעת החמה, וכן שמת לו מת וקברו סמוך לשקיעת החמה, וכאן לאחר שקיעת החמה	רבה בר רב הונא:									!	◇
לאחר שקה"ח מאי דהוה הוה										!	◇
אלא ש"מ: אכילת פסחים מעכבא.										!	◇
מאי אחד זה ואחד זה? ה"ק: אחד יום שמועה ואחד יום ליקוט טובל ואוכל בקדשים לערב.	רב אשי:									!	◇
והא דרב אשי בדותא היא, מכדי עלה קאי, זה וזה מיבעי ליה? אלא ש"מ בדותא היא.										■	◇
ומאי תנאי?											^
עד מתי מתאונן עליו? כל היום	דתניא: [חכמים]									!	◇
כל זמן שלא נקבר	רבי:									!	◇
במאי עסקינן?											^
אילימא ביום מיתה										!	
מי איכא דלית ליה דיום מיתה דתפיס לילו מדרבנן?										!	
כל זמן שלא נקבר	ותו, רבי:									!	
הא קברו אישתרי ליה, ומי איכא דלית ליה (עמוס ח) ואחריתה כיום מר?										!	
איום קבורה קאי.	רב ששת:									!	◇
השומע על מתו והמלקט עצמות - טובל ואוכל בקדשים לערב	מתקיף לה רב יוסף, אלא הא דקתני:									!	◇
מכלל דיום קבורה אפילו לערב נמי לא אכיל										!	◇
הא מני?										!	◇
עד מתי מתאוננין עליו? כל אותו היום ולילו	אלא תריץ: [חכמים]									!	◇
כל זמן שלא נקבר, אבל נקבר - בלא לילו.	רבי:									!	◇
אמרוה קמיה דר' ירמיה										!	◇
גברא רבה כרב יוסף לימא הכי לימא דרבי לקולא	אמר: [רבי ירמיה]									!	◇

מקרא-key: disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-פיסקה story-מעשה	מימרא-statement challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

זבחים-טבול יום		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
עד מתי מתאונן עליו? כל זמן שאינו נקבר אפילו מכאן ועד עשרה ימים, דברי רבי	והתניא: [רבי]	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
אין מתאונן עליו אלא אותו היום בלבד	חכמים:	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
עד מתי הוא מתאונן עליו? כל אותו היום בלא לילו	אלא תריץ הכי: [חכמים]	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
כל זמן שלא נקבר, ואם נקבר - תופס לילו.	רבי:	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
אמרו קמיה דרבא:		◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
מדקאמר רבי: יום קבורה תופס לילו מדרבנן, מכלל דיום מיתה תופס לילו מדאורייתא	[רבא]	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
וסבר רבי אנינות לילה דאורייתא?	[רבא]	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
(ויקרא י) הן היום אני - היום אסור ולילה מותר, ולדורות בין ביום ובין בלילה אסור, דברי רבי יהודה	והתניא: [רבי יהודה]	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
אנינות לילה אינה מדברי תורה אלא מדברי סופרים	רבי:	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
לעולם דרבנן היא, וחכמים עשו חיזוק לדבריהם יותר משל תורה.		◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
(ויקרא י) כי כן צויתי, כאשר צויתי, כאשר צוה ה'	תנו רבנן:	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
כי כן צויתי - באנינות יאכלוה		◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
כאשר צויתי - בשעת מעשה אמר להן		◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
כאשר צוה ה' - לא מאליי אני אומר.		◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
מפני אנינות שרפוה, לכך נאמר כאלה	ורמינהי:	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
לא קשיא: הא רבי נחמיה, הא רבי יהודה ורבי שמעון	שמואל:	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
מפני אנינות שרפוה, לכך נאמר כאלה, דברי רבי נחמיה	דתניא: [רבי נחמיה]	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
מפני טומאה נשרפה, שאם אתה אומר: מפני אנינות נשרפה, היו לשלשתן ששרפוה, ד"א: היו ראוי לאוכלן לערב, ד"א: והלא פינחס היה עמהן.	רבי יהודה ור"ש:	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
אידי ואידי רבי נחמיה, ולא קשיא: כאן בקדשי שעה, כאן בקדשי דורות.	רבא:	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
רבי נחמיה היכי מתריץ להני קראי, ורבנן היכי מתרצי להו להני קראי?		◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
מדוע לא אכלתם - אמר לו משה לאהרן: שמא נכנס דמה לפני ולפנים?	רבי נחמיה מתריץ להו הכי:	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
אמר לו: (ויקרא י) הן לא הובא את דמה		◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
שמא חוץ למחיצתה יצאת?		◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
אמר לו: בקדש היתה		◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
ודלמא באנינות אקריבתוה ופסלתוה?		◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
אמר לו: משה, וכי הם הקריבו? אני הקרבתי		◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
וא"ל: הן לא הובא את דמה ובקדש היתה, אכול תאכלו אותה כאשר צויתי באנינות יאכלוה		◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
אמר לו: (ויקרא י) ותקראנה אותי כאלה ואכלתי חטאת היום הייטב בעיני ה'? שמא לא שמעת אלא בקדשי שעה, דאי בקדשי דורות, ק"ו ממעשר הקל, ומה מעשר הקל אמרה תורה: (דברים כו) לא אכלתי באוני ממנו, בקדשי דורות לא כל שכן		◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-פיסקה story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

זבחים-טבול יום		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
מיד: (ויקרא י) וישמע משה ויטב בעיניו, הודה ולא בוש משה לומר לא שמעתי, אלא אמר שמעתי ושכחתי.									!		◊
ור"י ור"ש היכי מתרצי להו?									ז		
הכי מתרצי להו: [רבי יהודה ורבי שמעון]									!		◊
(ויקרא י) מדוע לא אכלתם את החטאת במקום הקודש - שמא נכנס דמה לפני ולפנים?									ז	!	◊
אמר לו: (ויקרא י) הן לא הובא את דמה									!	!	
שמא חוץ למחיצתה יצאת?									ז	!	
אמר לו: הן בקודש היתה									!	!	
ודילמא באנינות אקריבתה ופסלתה?									ז	!	
אמר לו: משה, הן הקריבוה דפסלה בהו אנינות? אני הקרבתי									!	!	
ודילמא אגב מרריכו פשעתו בה ואיטמאי?									ז	!	◊
אמר לו: משה, כך אני בעיניך שאני מבזה קדשי שמים? ותקראנה אותי כאלה, ואפילו אלה וכלה אין אני מבזה קדשי שמים									!	!	◊
אמר לו: ואי הן לא הובא את דמה ובקודש היתה, אכול תאכלו אותה בקודש כאשר צויתי באנינות יאכלוה									ז	!	◊
אמר לו: שמא לא שמעת אלא בלילה? דאי ביום, ק"ו ממעשר הקל, ומה מעשר הקל אמרה תורה: (דברים כו) לא אכלתי באוני ממנו, קודש חמור לא כל שכן									!	!	◊
מיד: וישמע משה ויטב בעיניו, לא בוש משה לומר לא שמעתי, אלא שמעתי ושכחתי										!	◊
איבעי להו לשהוייה ולמיכלא באורתא									ז		◊
טומאה באונס באתה.									!		◊
בשלמא לרבנן, היינו דכתיב היום, אלא לרבי נחמיה מאי היום?									ז		◊
חובת היום.									!		◊
בשלמא לרבי נחמיה, היינו דכתיב הן היום, אלא לרבנן מאי הן היום?									ז		◊
ה"ק: הן הקריבו? אני הקרבתי.									!		◊
היו לשלשתן ששרפו.	אמר מר:										◊
מאי שלשתן?									^		
(ויקרא י) ואת שער החטאת דרש דרש משה, שער - זו שער נחשון חטאת - זו חטאת שמיני, דרש - שער של ראש חודש, יכול שלשתן נשרפו? ת"ל: והנה שורף, אחד נשרף ולא שלשתן נשרפו.	דתניא:									!	◊
דרש דרש - שתי דרישות למה?									^		◊
אמר להו: מפני מה חטאת זו נשרפה ואלו מונחות?									!		◊
ואיני יודע איזהו, כשהוא אומר: (ויקרא י) ואותה נתן לכם לשאת את עון העדה, הוי אומר: זה שער של ראש חודש.											◊
שפיר קאמרי ליה										ז	
רבי נחמיה לטעמיה									!		
קדשי שעה לא פסלה בהו אנינות.	דאמר: [רבי נחמיה]									!	◊

disputants- חולקים- ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	■ מימרא-statement ♪ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
זבחים-טבול יום	מאן דאמר										
מירא											
היה לו לאכלה לערב.	אמר מר:										קא:
שפיר קאמרי ליה											קא:
אנינות לילה דאורייתא.	קסבר: [רבי נחמיה]										קא:
דבר אחר: והלא פינחס היה עמהן.											קא:
שפיר קאמרי ליה											קא:
סבר לה כרבי אלעזר	[רבי נחמיה]										קא:
לא נתכהן פינחס עד שהרגו לזמרי, דכתיב: (במדבר כה) והיתה לו ולזרעו אחריו ברית כהונת עולם.	דא"ר א"ר חנינא:										קא:
עד ששם שלום בין השבטים, שנאמר: (יהושע כב) וישמע פינחס הכהן ונשיאי העדה וראשי אלפי ישראל וגו'.	רב אשי:										קא:
ואידך נמי והכתיב: והיתה לו ולזרעו אחריו											קא:
כי כתיב ההוא - בברכה הוא דכתיב.	[רב אשי]										קא:
ואידך נמי הא כתיב: וישמע פינחס הכהן											קא:
ההוא ליחס זרעו אחריו. הוא דאתא	[רבי אלעזר]										קא:
משה רבינו כהן גדול וחולק בקדשי שמים היה, שנאמר: (ויקרא ח) מאיל המלואים למשה היה למנה.	רב:										קא:
והלא פינחס היה עמהן	מיתבי:										קא:
ואם איתא, לימא: והלא משה רבינו היה עמהן											קא:
דילמא שאני משה, דטריד בשכינה											קא:
משה בהשכמה עלה ובהשכמה ירד.	דאמר מר:										קא:
(ויקרא כא) לחם אלהיו מקדשי הקדשים ומן הקדשים יאכל - אם נאמרו קדשי קדשים למה נאמר קדשים קלים? ואם נאמרו קדשים קלים, למה נאמר קדשי קדשים? אילו לא נאמר קדשים קלים, הייתי אומר: קדשי קדשים הוא דאוכל שהרי הותרו לזר ולהן, קדשים קלים לא יאכל ואילו לא נאמרו קדשי קדשים, הייתי אומר: בקדשים קלים יהא אוכל שהן קלים, בקדשי קדשים לא יהא אוכל, לכך נאמרו קדשי קדשים ולכך נאמר קדשים קלים	מיתבי:										קא:
שהרי הותרו לזר ולהן	קתני מיהא:										קא:
לאו משה											קא:
לא, בבמה לזר, וכדברי האומר: יש מנחה בבמה.	רב ששת:										קא:
מרים מי הסגירה? א"ת משה הסגירה, משה זר הוא, ואין זר רואה את הנגעים וא"ת אהרן הסגירה, אהרן קרוב הוא, ואין קרוב רואה את הנגעים אלא כבוד גדול חלק לה הקב"ה למרים, אותה שעה: אני כהן ואני מסגירה, אני חולטה ואני פוטרה	מיתבי:										קא:
משה זר ואין זר רואה את הנגעים	קתני מיהת:										קב.
שאני מראות נגעים, דאהרן ובניו כתובין בפרשה.	רב נחמן בר יצחק:										קב.
חמש שמחות היתה אלישבע יתירה על בנות ישראל: יבמה מלך, אישה כהן גדול, בנה סגן, בן בנה משוח מלחמה, ואחיה נשיא שבט, ואבילה על שני בניה	מיתבי:										קב.
יבמה מלך	קתני מיהת:										קב.
מלך אין, כ"ג לא											קב.

מקרא-key: disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-פסקה story-מעשה	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	--

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	זבחים-טבול יום										
אימא: אף מלך.	מימרא									!	קב.
כתנאי:										■	קב.
(שמות ד) ויחר אף ה' במשה - רבי יהושע בן קרחה אומר: כל חרון אף שבתורה נאמר בו רשם וזה לא נאמר בו רשם										■	קב.
אף זה נאמר בו רשם, שנאמר: (שמות ד) הלא אהרן אחיך הלוי, והלא כהן הוא הכי קאמר, אני אמרתי: אתה כהן והוא לוי, עכשיו הוא כהן ואתה לוי	רבי שמעון בן יוחי:									■	קב.
לא נתכהן משה אלא שבעת ימי המלואים בלבד	חכמים:									■	קב.
לא פסקה כהונה אלא מזרעו של משה, שנאמר: (דברי הימים א כג) ומשה איש האלהים בניו יקראו על שבט הלוי, ואומר: (תהלים צט) משה ואהרן בכהניו ושמואל בקוראי שמו.	יש אומרים:									■	קב.
מאי ואומר?										!	קב.
וכי תימא, לדורות הוא דכתיב, ואומר: משה ואהרן בכהניו.										!	קב.
וכל חרון אף שבתורה נאמר בו רשם? והכתיב: (שמות יא) ויצא מעם פרעה בחרי אף, ולא א"ל ולא מיד?										!	קב.
סטרו ויצא.	ריש לקיש:									!	קב.
ומי אמר ר"ל הכי?										!	קב.
והכתיב: (שמות ז) ונצבת לקראתו על שפת היאור, ואמר ר"ל: מלך הוא והסביר לו פנים	[ריש לקיש]									!	קב.
רשע הוא והעז פניך בן	רבי יוחנן:									!	קב.
איפוך.										!	קב.
לעולם תהא אימת מלכות עליך, דכתיב (שמות יא) וירדו כל עבדיך אלה אלי, ואילו לדידיה לא קאמר ליה.	רבי ינאי:									!	קב.
מהכא: (מלכים א' יח) ויד ה' היתה אל אליהו וישנס מתניו וירץ לפני אחאב.	רבי יוחנן:									!	קב.
בקש משה מלכות ולא נתנו לו, דכתיב: (שמות ג) אל תקרב הלום, ואין הלום אלא מלכות, שנאמר: (שמואל ב' ז) מי אנכי ה' אלהים וגו' כי הביאתני עד הלום.	עולא:									!	קב.
יבמה מלך	מתיב רבא, רבי ישמעאל:									!	קב.
לו ולזרעו קאמר.	רבא:									!	קב.
וכל היכא דכתיב הלום לדורות הוא?										!	קב.
והא גבי שאול דכתיב: (שמואל א' י) הבא עוד הלום איש, הוא אין, זרעו לא										!	קב.
איבעית אימא: הא הוה איש בשת.										!	קב.
ואיבעית אימא: שאני שאול, דאפי' בגויה לא קאים כדרכי אלעזר אמר רבי חנינא										!	קב.
בשעה שפוסקים גדולה לאדם, פוסקים לו ולזרעו עד סוף כל הדורות, שנאמר: (איוב לו) לא יגרע מצדיק עיניו ואת מלכים לכסא וגו', ואם הגיס דעתו - הקב"ה משפילו, שנאמר: (איוב לו) ואם אסורים בזקים ילכדון בחבלי עוני.	דאמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא:									!	קב.
בעלי מומין, בין בעלי מומין כו'.										!	קב.
מנא ה"מ?										!	קב.
(ויקרא ו) כל זכר - לרבות בעלי מומין	דת"ר:									!	קב.
למאי?										!	קב.

disputants-חולקים נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof
--	--

זבחים-טבול יום		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
אי לאכילה				!		!					קב.
הרי כבר נאמר: (ויקרא כא) לחם אלהיו מקדשי הקדשים יאכל				!							קב.
אלא לחלוקה.				!		!					קב.
כל זכר - לרבות בעלי מומין	תניא אידך:										קב.
למאי?				^							קב.
אי לאכילה				!							קב.
הרי כבר אמור				!							קב.
אי לחלוקה				!							קב.
הרי כבר אמור				!							קב.
שיכול אין לי אלא תם ונעשה בעל מום, בעל מום מעיקרו מניין? ת"ל: כל זכר.				!							קב.
כל זכר - לרבות בעל מום	תניא אידך:										קב.
למאי?				^							קב.
אי לאכילה				!							קב.
הרי כבר אמור				!							קב.
ואי לחלוקה				!							קב.
הרי כבר אמור				!							קב.
ואי לבעל מום מעיקרו				!							קב.
הרי כבר אמור				!							קב.
שיכול אין לי אלא בעל מום קבוע, בעל מום עובר מניין? ת"ל: כל זכר.				!							קב.
כלפי לייא?				!							קב.
איפוך.	רב ששת:			!							קב.
לעולם לא תיפוך, ואיצטריך, סלקא דעתך אמינא כי טמא, מה טמא כמה דלא טהור לא אכיל, אף האי נמי כמה דלא מתקן לא אכיל, קא משמע לן.	רב אשי:			!							קב.
כל שאינו ראוי וכו'.											קב:
ולא? והרי בעל מום, דלא ראוי לעבודה וחולק				!							קב:
ותו, הא ראוי לעבודה - חולק, הרי טמא בקרבנות ציבור, דראוי לעבודה ואינו חולק				!							קב:
ראוי לאכיל' קאמר.				!							קב:
והרי קטן, דראוי לאכילה ואינו חולק				!							קב:
הא לא קתני.				!							קב:
השתא דאתית להכי, לעולם כדקאמר מעיקרא, אי משום טמא, טמא לא קתני, ואי משום בעל מום, רחמנא רבייה.				!							קב:

[illegible]

disputants- חולקים central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment- קודמת- פיסקה story- מעשה key- מקרא:	statement- מימרא challenge- קושיא question- שאלה answer- תירוץ proof- ראיה
--	---

Talmud Navigator											
א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
מאן דאמר		זבחים-טבול יום									
מימרא											
קג.	◊					!	■				העולה - עולה ראשונה
קג.						!					ה"נ העולה - עולה ראשונה.
קג.	◊	■									פרט למתפס עולה לבדק הבית, לא מיבעיא למ"ד קדשי בדק הבית תפסי מדאורייתא, אלא אפילו למ"ד לא תפסי, הני מילי בשר, אבל עור תפסי.
קג.											וכן אמר רב נחמן אמר רבה בר אבוב:
קג.						ז					פרט לעולה הבאה מן המותרות.
קג.											כמאן? כרבי יהודה, הא הדר ביה
קג.	◊	ז									ששה לנדבה, לעולה הבאה מן המותרות, שלא יהו כהנים זכאין בעורה, דברי רבי יהודה
קג.	◊	ז	ז								אם כן, ביטלת מדרשו של יהודה הכהן
קג.	◊	ז	ז			■					(ויקרא ה) אשם הוא אשם אשם לה'. כל שבא משום חטאת ומשום אשם ילקח בו עולות, הבשר לשם, עורה לכהנים
קג.						ז					אלא מר במאי מוקים לה?
קג.	◊					!					מוקמינא ליה במקדיש נכסיו, וכדברי יהושע
קג.	◊					!	■	◆			המקדיש נכסיו והיו בהן בהמות הראויות לגבי מזבח זכרים ונקבות. ר"א אומר: זכרים ימכרו לצורכי עולות, נקבות ימכרו לצורכי זבחי שלמים, ודמיהן יפלו עם שאר נכסים לבדק הבית
קג.	◊					!	■	◆			זכרים עצמם יקברו עולות, ונקבות ימכרו לצורכי שלמים ויביא בדמיהן עולות, ושאר נכסים יפלו לבדק הבית
קג.	◊					!	■				ואפי' לרבי יהושע דאמר: אדם חולק הקדשו, הני מילי בשר, אבל עור תפסי.
קג.	◊										פרט לעולות גרים.
קג.						ז					אטו גר לאו איש הוא?
קג.	◊					!					פרט לגר שמת ואין לו יורשים.
קג.	◊										עולת איש - אין לי אלא עולת איש, עולת גרים נשים ועבדים מנין? ת"ל: עור העולה, ריבה ואם כן, מה תלמוד לומר עולת איש? עולה שעלתה לאיש, פרט לשנשחטה חוץ לזמנה וחוץ למקומה, שלא יהו הכהנים זכאין בעורה, יכול שאני מרבה שנשחטה שלא לשמה, הואיל ולא עלתה לבעלים לא יהו כהנים זכאין בעורה? ת"ל: עור העולה, מ"מ.
קג.	◊										עור העולה - אין לי אלא עור העולה, עורות קדשי קדשים מנין? ת"ל: עור העולה אשר הקריב, יכול שאני מרבה אף קדשים קלים? ת"ל: עולה, מה עולה קדשי קדשים, אף כל קדשי קדשים
קג.	◊										עור העולה - אין לי אלא עולה, עורות קדשי קדשים מנין? ודין הוא: ומה עולה שלא זכו בבשרה זכו בעורה, קדשי קדשים שזכו בבשרן אינו דין שזכו בעורן
קג.						ז					מזבח יוכיח, שזכה בבשר ולא זכה בעור
קג.						!					מה למזבח שכן לא זכה במקצת, תאמר בכהנים שזכו במקצת, הואיל וזכו במקצת זכו בכליה.
קג.	◊	■									כל עצמו לא הוצרכנו אלא לעור העולה בלבד, שבכל מקום העור מהלך אחר הבשר, פרים הנשרפין ושעירים הנשרפין הן ועורותיהן נשרפין עמהן, חטאת ואשם וזבחי שלמי ציבור מתנה לכהן, רצו - מפשיטין אותן, לא רצו - אוכלין אותן ע"ג עורן, קדשים קלים לבעלים, רצו - מפשיטין אותן, רצו - אוכלין אותן ע"ג עורן אבל עולה נאמר בה: (ויקרא א) והפשיט את העולה ונתת אותה לנתחיה, יכול לא יהו הכהנים זכאין בעורה? ת"ל: (ויקרא ז) עור העולה אשר הקריב לו יהיה, פרט לטבול יום (ומחוסר כיפורים) ואונן, שיכול לא יזכו בבשר שהוא לאכילה יזכו בעור שאינו לאכילה? ת"ל: לו יהיה, פרט למחוסר כיפורים וטבול יום ואונן.
קג.						ז					ות"ק נמי תיפוק לי מדינא
קג.	◊					!					מילתא דאתיא בקל וחומר טרח וכתב לה קרא.
קג.						ז					ורבי ישמעאל האי אשר הקריב מאי עביד ליה?

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
זבחים-טבול יום	מאן דאמר										
פרט לטבול יום ומחוסר כיפורים ואונן.	[רבי ישמעאל]									!	קג:
ותיפוק ליה מלו יהיה										ז	קג:
רבי ישמעאל לטעמיה										!	קג:
נאמר בעולה לו יהיה ונאמר באשם לו יהיה, מה להלן עצמותיו מותרין, אף כאן עצמותיו מותרין.	דאמר רבי יוחנן משום רבי ישמעאל:									!	קג:
מופני, דאי לא מופני, איכא למיפרך: מה לאשם שכן בשרו מותר, לו יהיה קרא יתירא הוא.											קג:
כל הקדשים שאירע בהן פסול קודם להפשיטן - אין עורותיהן לכהנים, לאחר הפשיטן - עורותיהן לכהנים.	רבי חנינא סגן הכהנים:										קג:
מימי לא ראיתי עור שיוצא לבית השריפה.											קג:
מדבריו למדנו, שהמפשיט את הבכור - ונמצא טריפה - שיאותו הכהנים בעורו	רבי עקיבא:									◆	קג:
אין לא ראינו ראיה, אלא יצא לבית השריפה.	חכמים:									◆	קג:
כל שלא זכה המזבח בבשרה לא זכו הכהנים בעורה											קג:
ואע"ג דאפשטיה לעור קודם זריקה											קג:
מני?										^	קג:
רבי אלעזר ברבי שמעון היא										!	קג:
אין הדם מרצה על העור בפני עצמו.	דאמר: [רבי אלעזר ברבי שמעון]									!	קג:
כל הקדשים שאירע בהן פסול קודם הפשיטן - אין עורותיהן לכהנים, לאחר הפשיטן - עורותיהן לכהנים	אימא סיפא:									ז	קג:
אתאן לרבי										ז	קג:
הדם מרצה על העור בפני עצמו	דאמר: [רבי]									ז	קג:
רישא רבי אלעזר ברבי שמעון, סיפא רבי?										ז	קג:
מדסיפא רבי היא, רישא נמי רבי היא, ומודה רבי שאין הפשט קודם זריקה.	אביי:									!	קג:
מדרישא ר"א ברבי שמעון, סיפא נמי ר"א בר"ש, מאי קודם הפשט ומאי אחר הפשט? קודם שנראו להפשט, - אחר שנראו להפשט.	רבא:									!	קג:
מאי רבי ומאי רבי אלעזר בר' שמעון?										^	קד:
הדם מרצה על העור בפני עצמו, וכשהוא עם הבשר, נולד בו פסול בין קודם זריקה בין לאחר זריקה - הרי הוא כיוצא בו	דתנאי, רבי:									◆	קד:
אין הדם מרצה על העור בפני עצמו, וכשהוא עם הבשר, נולד בו פסול קודם זריקה - הרי הוא כיוצא בו, אחר זריקה - הורצה בשר שעה אחת, יפשיטנו ועורו לכהנים.	רבי אלעזר בר"ש:									◆	קד:
לימא, בדרכי אלעזר ורבי יהושע קמילג										ז	קד:
(דברים יב) ועשית עולותיך הבשר והדם - רבי יהושע אומר: אם אין דם אין בשר, אם אין בשר אין דם	דתנאי: [רבי יהושע]									◆	קד:
דם אפ"פ שאין בשר, שנאמר: (דברים יב) ודם זבחיך ישפך, א"כ, מה ת"ל ועשית עולותיך הבשר והדם? לומר לך: מה דם בזריקה אף בשר בזריקה, הא למדת, שריוח יש בין כבש למזבח	רבי אליעזר:									◆	קד:
לימא, מ"ד הורצה - כר"א, ומ"ד לא הורצה - כר' יהושע										ז	קד:
אליבא דר"א כ"ע לא פליגי, כי פליגי - אליבא דרבי יהושע										!	קד:
כרבי יהושע	מ"ד לא הורצה:									!	קד:

מקרא-key: disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-פיסקה story-מעשה	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

זבחים-טבול יום		Talmud Navigator										
ממרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אמר לך: עד כאן לא קאמר רבי יהושע התם - אלא בבשר דליכא פסידא לכהנים, אבל עור דאיכא פסידא לכהנים - אפילו רבי יהושע מודה, מידי דהוה איוצא	מ"ד, הורצה:	!										קד.
נטמא הבשר או נפסל, או שיצא חוץ לקלעים - ר"א אומר: יזרוק	דתנן: [רבי אליעזר]	!	♦									קד.
לא יזרוק	רבי יהושע:	!	♦									קד.
ומודה רבי יהושע שאם זרק - הורצה.	[רבי יהושע]	!										קד.
א"ר חנינא סגן הכהנים כו'.												קד.
ולא? הרי פרים הנשרפים ושעירים הנשרפים												קד.
למצותן לא קאמרינן.												קד.
הרי קודם הפשט וקודם זריקה												קד.
חלוץ קאמרינן.												קד.
והאיכא אחר הפשט וקודם זריקה, כרבי אלעזר ברבי שמעון												קד.
אין הדם מרצה על העור בפני עצמן	דאמר: [רבי אלעזר ברבי שמעון]											קד.
כרבי												קד.
הדם מרצה על העור בפני עצמו.	דאמר: [רבי]											קד.
ואיבעית אימא: אפילו תימא כרבי אלעזר ברבי שמעון, מודה רבי שאין הפשט קודם זריקה.												קד.
והאיכא נמצאת טריפה בבני מעיים												קד.
נמצאת טריפה בבני מעיים - מרצה.	קסבר: [רבי חנינא סגן הכהנים]											קד.
מדבריו למדנו, שהמפשיט את הבכור ונמצא טריפה - שיאותו הכהנים בעורו	דיקא נמי, דקתני, א"ר עקיבא:											קד.
ש"מ.												קד.
ואלא מאי קמ"ל ר"ע?												קד.
הא קמ"ל, דאפילו בגבולין.	[רבי עקיבא]											קד.
הלכה כר"ע, ואף ר"ע לא אמר אלא כשהתירו מומחה, אבל לא התירו מומחה לא.	רבי חייה בר אבא א"ר יוחנן:											קד.
והלכתא כדברי חכמים												קד.
פרים הנשרפים ושעירים הנשרפים, בזמן שהן נשרפין כמצותן - נשרפים בבית הדשן ומטמאין בגדים, ואם אינן נשרפין כמצותן - נשרפין בבית הבירה ואינן מטמאין בגדים.												קד.
היו סובלין אותן במוטות, יצאו הראשונים חוץ לחומת העזרה והאחרונים לא יצאו, הראשונים מטמאין בגדים והאחרונים אינן מטמאין בגדים עד שיצאו אלו												קד:
יצאו - אלו ואלו מטמאין בגדים	[ת"ק]											קד:
אינן מטמאין עד שיוצת האור ברובן.	רבי שמעון:											קד:
ניתן הבשר - אין השורף מטמא בגדים.												קד:
מאי בירה?												קד:
מקום יש בהר הבית ובירה שמו	רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:											קד:

מקרא-key: disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-פיסקה story-מעשה	מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof
--	--

זבחים-טבול יום		Talmud Navigator									
ממרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
כל הבית כולו קרוי בירה, שנאמר (דברי הימים א כט) הבירה אשר הכיננתי.	ריש לקיש:								!	◇	קד:
שלשה בית הדשני הן:	רב נחמן אמר רבה בר אבא:								■	◇	קד:
בית הדשן גדול היה בעזרה, ששם שורפין פסולי קדשים ואימורי קדשים קלים ופרים הנשרפין ושעירים הנשרפין שאירע בהן פסול קודם זריקה									■	■	◇
ובית הדשן אחר היה בהר הבית, ששם שורפין פרים הנשרפים ושעירים הנשרפים שאירע בהן פסול אחר זריקה									■	■	◇
ובמצותן - חוץ לשלש מחנות.									■	■	◇
שלשה בית הדשני הן:	תני לוי:								■	◇	קד:
בית הדשן גדול היה בעזרה, ששם שורפין פסולי קדשים ואימורי קדשים קלים ופרים הנשרפים ושעירים הנשרפים שאירע בהן פסול בין קודם זריקה בין לאחר זריקה									■	■	◇
ובית הדשן אחר היה בהר הבית, ששם שורפין פרים הנשרפים ושעירים הנשרפים שאירע בהן פסול ביציאתן									■	■	◇
ובמצותן - חוץ לשלש מחנות.									■	■	◇
לינה מהו שתועיל בפרים הנשרפים ובשעירים הנשרפים? מי אמרין: כי מהניא לינה בבשר דבר אכילה, אבל הני דלא בני אכילה נינהו לא, או דלמא לא שנא?	בעי רבי אלעזר:								^	◇	קד:
הא מילתא איבעיא ליה לאביי, ופשטנא ליה מהא:	רבא:								!	◇	קד:
ושוין, שאם חישב באכילת פרים ובשריפתן - שלא עשה כלום									■	!	◇
מאי לאו מדמחשבה לא פסלה, לינה נמי לא פסלה.									!		קד:
לא, מחשבה הוא דלא פסלה אבל לינה פסלה?									?	◇	קד:
פרים הנשרפים ושעירים הנשרפים מועלין בהן משהוקדשו, נשחטו - הוכשרו ליפסל בטבול יום ובמחוסר כיפורים ובלינה	תא שמע:								■	!	◇
מאי לאו לינת בשר.									!		קד:
לא, לינת אימורין.									?	◇	קד:
כולן מועלין בהן בבית הדשן עד שיותך הבשר	והא מדקתני סיפא:								■	?	קד:
מדסיפא בשר, רישא נמי בשך									?	◇	קד:
מידי איריא? סיפא בשר, רישא אימורין.									!	◇	קד:
אירע בהן פסול ביציאתן	תא שמע, דתני לוי:								■	!	◇
מאי לאו פסול לינה.									!		קד:
לא, פסול טומאה ופסול יציאה.									?	◇	קד:
יציאה מהו שתועיל בפרים הנשרפים ושעירים הנשרפים?	בעי ר"א:								^	◇	קד:
מאי קמבעיא ליה?									^		קד:
כי קמבעיא ליה אליבא דמ"ד עדיין לא הגיע זמנו לצאת מי אמרין: ה"מ בשר, דאין סופו לצאת, אבל הני דסופן לצאת לא, או דלמא ה"נ לא הגיע זמנו לצאת?	רבי ירמיה בר אבא:								!	◇	קד:
שאירע בו פסול ביציאתו	ת"ש, דתני לוי:								■	!	◇
מאי לאו פסול יציאה.									!		קד:
לא, פסול טומאה ופסול לינה.									?	◇	קד:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story :מקרא-key	statement-מימרא ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
--	--

זבחים-טבול יום		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
פרים הנשרפים ושעירים הנשרפים שיצא רובו במיעוט אבר, מהו? הך מיעוטא דאבר בתר רובא שדינן ליה והא לא נפקא ליה, או דלמא בתר רובא דבהמה שדינן?	בעי רבי אלעזר:								▲	◇	קד:
פשיטא, דלא שבקינן רובא דבהמה ואזלינן בתר רובא דאברים									!	◇	קד:
אלא שיצא חציו ברוב אבר, האי מיעוטא דאבר בתר רוב אבר שדינן ליה והא נפק ליה, או דלמא בתר בהמה שדינן ליה?									▲	◇	קד:
תיקו.									■		קה.
רבה בר רב הונא מתני לה בגברי, במתעסקין בו חמשה בני אדם ונפקו תלתא ופשו להו תרי, מאי? בתר רוב מתעסקין אזלינן, או בתר בהמה אזלינן?	[רבה בר רב הונא]								▲	◇	קה.
תיקו.									■		קה.